

Nem fizető partnere van? Esetleg az Ön cége tartozik? A kúria álláspontja a felszámolás elrendelésének feltételeiről

A Kúria egy 2016-os határozatában az adósi vitatás időpontját és a hitelező számlakibocsátási kötelezettségét vizsgálta és vont le fontos következtetéseket azzal kapcsolatban, hogy mikor rendelhető el az adós ellen a felszámolás.

Az adósi vitatás

A legfontosabb szabály a felszámolási eljárásban, hogy amennyiben az adós vitatja a hitelező követelését, azaz írásban érdemben kétségbe vonja a tartozás jogcímét, és ezt a hitelező tudomására is hozza még a felszámolás előtti utolsó felszólítást megelőzően, akkor nem lehet elrendelni az adós ellen a felszámolást.

A Csődtörvény tehát csak az adósi vitatás végső határidejét (a hitelezői felszólítás kézhezvételéig) rögzíti, arról azonban nem rendelkezik, hogy mely időponttól kezdődően lehet megtenni a vitató nyilatkozatot. A tavalyi döntésben a Kúria kimondta, hogy az adós a vele szemben támasztott számszerűsített igény közlését megelőzően is jogosult a hitelező tudomására hozni, hogy a hitelező által megjelölt jogcímen nem ismer el tartozást. Ez azt jelenti, hogy az adós a felszámolás elkerülése érdekében akár a követelés esedékessé válása előtt is vitathatja a hitelező által vele szemben érvényesíteni kívánt igényt.

Számla vagy nem számla

A felszámolás elrendelhetőségének másik nagyon fontos feltétele, hogy a hitelező csak akkor küldheti el az adós számára a felszámolás előtti utolsó fizetési felszólítást - amelynek kézhezvétele után az adós már nem vitathatja a hitelező követelését - ha az adóssal a megfelelő tartalmú számlát, a legalább a követelés ténybeli alapját, jogcímét, összegét és teljesítési határidejét tartalmazó fizetési felhívást bizonyíthatóan közölte, és letelt az adós számára a követelés vitatására rendelkezésre álló törvényi határidő.

A tavalyi bírósági határozatban abban a kérdésben kellett állást foglalnia a bíróságoknak, hogy a hitelező köteles-e számlát küldeni az adósnak vagy elegendő, ha egy olyan felszólítást küld, amelyben összefoglalja a követelése ténybeli alapját, jogcímét, összegét és teljesítési határidejét.

A Kúria egyértelműen kimondta, hogy az ÁFA törvény szerint számlakibocsátásra kötelezett gazdálkodó szervezetek nem kerülhetik el a számlaadási kötelezettségüket. Azaz amennyiben a számlakibocsátásra kötelezett hitelező nem állít ki szabályszerűen számlát az adósa részére, hiába szólítja fel a tartozás megfizetésére, az adósa ellen nem fizetése esetén sem lesz elrendelhető a felszámolás. Ennek az a magyarázata, hogy amennyiben a hitelező számla kiállítására köteles a szolgáltatásnyújtásból eredő követelése után, akkor az adós a számla kiállításáig nem esik késedelembe, és számla hiányában – még, ha akarja sem – tudja a számviteli törvény szabályainak megfelelően a hitelező által követelt összeget átutalni.

Mit tegyen a hitelező?

Első lépés tehát a számla kiállítása és annak az adós részére való bizonyítható megküldése. Ha az adós a számlában foglalt fizetési határidőt követő 20 napon belül sem vitatja a hitelező követelését (és korábban sem tette vitássá a követelés jogalapját), akkor kell a hitelezőnek egy a Csődtörvény formai követelményeit megtartó szabályos fizetési felszólítást küldeni az adósnak. Ha ezt az utolsó fizetési felszólítást az adós átveszi, akkor a felszámolást már csak akkor kerülheti el, ha a hitelező követelését megfizeti, vagy a hitelezővel megállapodik a tartozás rendezésében.